

جمهوری اسلامی ایران

وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

بسمه تعالی

شماره: ۱۶۱۰۸۸

تاریخ: ۱۳۹۹/۱/۳

پیوست:

باسمه تعالی

اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم

دستورالعمل شماره (۲۶) روابط کار

مدیران کل محترم تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان ها

سلام علیکم؛ همانگونه که مطلعید رسیدگی به دعاوی کار تابع ناشی از قانون کار در صلاحیت ذاتی مراجع حل اختلاف کار قرار دارد؛ لیکن در بین مراجع هم صنف، هم نوع و هم درجه نیز مرجعی صالح به رسیدگی است که دارای صلاحیت محلی لازم باشد؛ نظر به اینکه در خصوص صلاحیت محلی مراجع حل اختلاف سؤال های متعددی مطرح است و تعارض در رویه ها و برداشت ها در بعضی موارد موجب تضییع حقوق قانونی کارگران و کارفرمایان می گردد، لذا در جهت ایجاد وحدت رویه منطبق با موازین قانونی موارد مشروح ذیل جهت اطلاع و اجرا ابلاغ می گردد:

۱- به استناد مفاد بند (۱) ماده (۳۷۱) قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب سال ۱۳۷۹، صلاحیت محلی جزء قواعد اختیاری دادرسی محسوب شده و از قواعد آمره دادرسی به شمار نمی رود. بنابراین طرفین دعوی می توانند در خصوص محل اقامه دعوی توافق نمایند و توافق مزبور خلاف قانون محسوب نشده و صحیح می باشد.

۲- طرفین دعوی حق دارند به استناد ماده (۸۷) قانون فوق الذکر، نسبت به عدم صلاحیت محلی هیات تشخیص، فقط تا پایان جلسه اول دادرسی ایراد نمایند و چنانچه ایراد وارده بعد از پایان جلسه اول دادرسی بیان شود ترتیب اثری در جریان دادرسی نخواهد داشت.

۳- در صورتی که طرفین دعوی به صلاحیت محلی ایراد نمایند یا اینکه توافق کنند دعوایی را در مرجعی که صلاحیت محلی ندارد اقامه نمایند، هیات تشخیص می تواند به دعوی مزبور رسیدگی کرده یا از رسیدگی به دعوا به دلیل عدم وجود صلاحیت محلی صرفنظر نماید. تصمیم هیات تشخیص برای رسیدگی یا عدم رسیدگی به دعوی مزبور نیز باید در جلسه اول رسیدگی اتخاذ شود.